

Разговори и други, но които не бѣхж назначени за обнародванье.

Благитѣ слѣдствія отъ възпитаніето на герцога Бургундскый, и славата за Фенелоновото краснорѣчіе подѣйствувахж щото въ 1693 год. са избра за членъ на Френската Академія, и на 1694 год. са ржкоположи за Архіепископъ Камбрейскый.

Славата за душевнитѣ качества и за пастирскитѣ дарованія на Фенелона възбуди завистьта на злитѣ духове. Скоро слѣдъ ржкоположеніето си архіерейско Фенелонъ издаде едно съчиненіе наречено *Мислїята на Светыитѣ*. Боссюетъ са облада отъ ярость при поевяваньето на тѣзи книга, представи я като еритическа на Лудовика XIV който за първый пжтъ сега намръзи Фенелона и издѣйствова отъ Папата едно окржжно писмо което са осжждаше съчиненіето *Мислїята на Светыитѣ*. Жертва на злобата на высшето духовенство и на придворнитѣ ласкатели, Фенелонъ са принуди да остави двора и възпитаника си младья князь и са оттегли смиренно въ епархїята си.

Слѣдъ малко нова рана слѣтѣ Фенелона и направи бѣдствіето му неисцѣримо. Той бѣ съчинилъ въ видѣ на романъ или подобрѣ да речемъ въ видѣ на епопея въ проза *Приключенїята на Телѣмаха*. Споредъ думитѣ му туй съчиненіе было предназначено за Бургундскыя герцогъ и ималъ намѣреніе да му го подари на свадбата му като допълненіе или като поменъ за възпитаніето, което му даде, но единъ отъ писаритѣ му, когото бѣ наредилъ да го препише, продалъ го тайно, въ 1700 год. на единъ книго-